

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 października 2019 r.

Poz. 2110

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW, INWESTYCJI I ROZWOJU¹⁾

z dnia 3 października 2019 r.

w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów²⁾

Na podstawie art. 32a ust. 9 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i warunki postępowania podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, zwanej dalej „ustawą”, w zakresie prowadzenia działalności pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów, w tym pojęcie konfliktu interesów i sposób postępowania podmiotu w zakresie konfliktów interesów;
- 2) warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 1, w tym funkcjonowania kontroli wewnętrznej;
- 3) tryb i warunki postępowania w zakresie przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z działalnością, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b ustawy;
- 4) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 32a ust. 3a ustawy, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji;
- 5) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 32a ust. 3a ustawy, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób.

¹⁾ Minister Finansów, Inwestycji i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 września 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju (Dz. U. poz. 1841).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 14.09.2018, str. 39).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2215, 2243 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730, 875, 1495, 1572 i 1655.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) autoryzowanych pracownikach – rozumie się przez to osoby upoważnione przez podmiot do wykonywania czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 i 2b ustawy, posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje;
- 2) funduszu – rozumie się przez to fundusz inwestycyjny otwarty, specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty, fundusz zagraniczny oraz fundusz inwestycyjny otwarty z siedzibą w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- 3) grupie docelowej – rozumie się przez to określoną przez podmiot grupę nabywców jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, z których potrzebami, cechami lub celami te jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa są zgodne;
- 4) kliencie – rozumie się przez to klienta profesjonalnego albo klienta detalicznego;
- 5) kliencie docelowym – rozumie się przez to klienta należącego do grupy docelowej;
- 6) kompetencji – rozumie się przez to w przypadku osób, o których mowa w art. 32a ust. 3a ustawy, umiejętność praktycznego zastosowania wiedzy zdobytej w wyniku doświadczenia;
- 7) nieodpłatnym doradztwie inwestycyjnym – rozumie się przez to doradztwo inwestycyjne, o którym mowa w art. 32 ust. 2b ustawy;
- 8) osobie powiązanej z podmiotem – rozumie się przez to:
 - a) osobę wchodzącą w skład statutowych organów podmiotu, a w przypadku działalności prowadzonej w formie spółki osobowej – także współnika, komplementariusza lub komandytariusza,
 - b) w przypadku spółki cywilnej – współnika spółki cywilnej,
 - c) w przypadku spółki kapitałowej oraz spółki komandytowo-akcyjnej – współnika lub akcjonariusza posiadającego co najmniej 5% głosów na zgromadzeniu współników albo na walnym zgromadzeniu,
 - d) osobę pozostającą z podmiotem w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze,
 - e) podmiot należący do tej samej grupy kapitałowej,
 - f) w przypadku osoby fizycznej – jego współmałżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia;
- 9) podmiocie – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy;
- 10) rozporządzeniu 2017/565 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);
- 11) rozporządzeniu 1286/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);
- 12) strategii dystrybucji – rozumie się przez to zamierzony przez podmiot sposób, w jaki jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa funduszy mogą być nabyte przez grupę docelową;
- 13) usługach – rozumie się przez to wykonywane przez podmiot czynności:
 - a) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy lub tytułów uczestnictwa funduszy, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy, lub
 - b) nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego;
- 14) wiedzy – rozumie się przez to w przypadku osób, o których mowa w art. 32a ust. 3a ustawy, wiedzę z zakresu określonego odpowiednio w § 44 ust. 1 lub 2;
- 15) zleceniu – rozumie się przez to zlecenie nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, dyspozycję lub inne oświadczenia woli związane z uczestnictwem w funduszu.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 246 z 26.09.2017, str. 12, Dz. Urz. UE L 329 z 13.12.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 113 z 29.04.2019, str. 18, Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 190 z 16.07.2019, str. 18.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 358 z 13.12.2014, str. 50, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 40 z 12.02.2019, str. 109 oraz Dz. Urz. UE L 188 z 12.07.2019, str. 55.

Rozdział 2

Promowanie świadczonych usług oraz kontakty z klientami

§ 3. 1. Podmiot może, na wniosek klienta profesjonalnego, złożony w formie pisemnej albo w postaci elektronicznej, oraz w zakresie określonym w takim wniosku albo mimo braku takiego wniosku, na podstawie regulaminu, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

2. Podmiot informuje klienta profesjonalnego przed przyjęciem od niego pierwszego zlecenia nabycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa o zasadach traktowania klientów profesjonalnych i o przysługującym mu uprawnieniu do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku uwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmiot określa w formie pisemnej albo w postaci elektronicznej zakres, w jakim klient profesjonalny będzie traktowany jak klient detaliczny.

§ 4. W przypadku traktowania klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia określające zasady traktowania przez podmiot klientów detalicznych.

§ 5. 1. Podmiot może, na wniosek klienta innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m ustawy, złożony w formie pisemnej albo w postaci elektronicznej, oraz w zakresie określonym w takim wniosku, traktować go jak klienta profesjonalnego, jeżeli klient ten wykaże, że posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za zachowany, w przypadku gdy dany klient spełnia co najmniej dwa z poniższych wymogów:

- 1) zawierał transakcje nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa o znacznej wartości, ze średnią częstotliwością co najmniej 10 transakcji na kwartał w ciągu czterech ostatnich kwartałów;
- 2) wartość portfela jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa tego klienta łącznie ze środkami pieniężnymi wchodzącymi w jego skład wynosi co najmniej równowartość w złotych 500 000 euro;
- 3) pracuje lub pracował w sektorze finansowym przez co najmniej rok na stanowisku, które wymaga wiedzy zawodowej dotyczącej jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa.

3. Podmiot pisemnie określa kryteria ustalenia znacznej wartości, o której mowa w ust. 2 pkt 1, biorąc pod uwagę co najmniej:

- 1) wartość transakcji nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa zawieranych przez danego klienta oraz wartość takich transakcji zawieranych przez wszystkich klientów tego podmiotu;
- 2) strukturę klientów podmiotu zawierających transakcje nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa;
- 3) ocenę, czy wartość transakcji nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa jest wystarczająco duża, aby dawać podstawy, poprzez odpowiednią ekspozycję na ryzyko, do zdobycia przez tego klienta wiedzy i doświadczenia w zakresie zawierania transakcji nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, które będą istotnie wykraczały poza doświadczenie i wiedzę klientów detalicznych zawierających takie transakcje;
- 4) charakter i rodzaj jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, których dotyczą zawierane transakcje;
- 5) konieczność zapewnienia, aby ustalona znaczna wartość nie stanowiła nadmiernej zachęty dla klientów detalicznych do zmiany statusu na klienta profesjonalnego.

4. Podmiot dokumentuje analizy będące podstawą ustalenia znacznej wartości na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 3, oraz sposób uwzględnienia przez podmiot czynników wymienionych w tym przepisie.

5. Kryteria, o których mowa w ust. 3, oraz ustalona na ich podstawie znaczna wartość, podlegają okresowemu przeglądowi, co najmniej raz w roku, w celu weryfikacji ich aktualności i adekwatności. Podmiot dokumentuje wyniki przeprowadzanych przeglądów.

6. Równowartość kwoty wyrażonej w euro, o której mowa w ust. 2 pkt 2, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

7. Podmiot przed uwzględnieniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie objętym wnioskiem.

8. Podmiot przed uwzględnieniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany poinformować klienta występującego z wnioskiem o zasadach traktowania przez podmiot klientów profesjonalnych w zakresie objętym wnioskiem.

9. Warunkiem uwzględnienia przez podmiot wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest złożenie przez klienta występującego z wnioskiem pisemnego oświadczenia o znajomości zasad traktowania przez podmiot klientów profesjonalnych w zakresie objętym wnioskiem oraz o skutkach zastosowania tych zasad.

10. Podmiot zobowiązuje swoich klientów do przekazywania informacji o zmianach danych, które mają wpływ na możliwość traktowania danego klienta jak klienta profesjonalnego.

11. W przypadku powzięcia informacji, że klient przestał spełniać wymogi, o których mowa w ust. 2, podmiot podejmuje działania zmierzające do zmiany statusu tego klienta.

12. W przypadku powzięcia informacji, że klient przestał spełniać warunki pozwalające na uznanie go jako klienta profesjonalnego, zgodnie z art. 2 pkt 13a lit. a–m ustawy, podmiot przestaje traktować klienta jak klienta profesjonalnego, chyba że klient złoży wniosek, o którym mowa w ust. 1, i spełnia warunki, o których mowa w tym przepisie. Podmiot niezwłocznie informuje klienta przy użyciu trwałego nośnika informacji, że przestaje go traktować jak klienta profesjonalnego.

§ 6. 1. Podmiot opracowuje i wdraża pisemną procedurę postępowania w przypadkach złożenia wniosków, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 5 ust. 1, oraz w przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 11 i 12.

2. Podmiot informuje klienta lub potencjalnego klienta przy użyciu trwałego nośnika informacji o uprawnieniu do wystąpienia z wnioskami, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 5 ust. 1.

§ 7. 1. Informacje kierowane przez podmiot do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez podmiot w celu reklamy lub promocji świadczonych usług, powinny być rzetelne, nie mogą budzić wątpliwości ani wprowadzać w błąd. Informacje upowszechniane przez podmiot w celu reklamy lub promocji świadczonych przez niego usług są w sposób niebudzący wątpliwości oznaczane jako informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług.

2. Informacje kierowane do klienta detalicznego lub potencjalnego klienta detalicznego albo rozpowszechniane w sposób umożliwiający takim klientom zapoznanie się z nimi:

- 1) zawierają firmę (nazwę) podmiotu oraz nazwę organu nadzoru, który udzielił podmiotowi zezwolenia na wykonywanie działalności polegającej na pośrednictwie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy;
- 2) są przedstawione w sposób zrozumiały dla przeciętnego odbiorcy, do którego są kierowane lub który może się z nimi zapoznać;
- 3) nie mogą ukrywać, umniejszać ani przedstawiać w sposób niejasny istotnych informacji dotyczących świadczenia przez podmiot usług lub instrumentów finansowych, w tym ryzyk, jakie są związane z daną usługą lub danym instrumentem finansowym;
- 4) zawierają informację o kosztach i opłatach związanych z usługą pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, a w przypadku gdy informacje te odnoszą się do konkretnego funduszu – także informację o wysokości maksymalnego wynagrodzenia za zarządzanie danym funduszem.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, nie mogą wykorzystywać nazwy żadnego organu nadzoru w sposób, który może wskazywać lub sugerować, że organ nadzoru zatwierdził lub zaakceptował dane jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa lub usługę świadczoną przez podmiot.

4. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, wskazują korzyści, które można osiągnąć w przypadku skorzystania z usług świadczonych przez podmiot, to w sposób równorzędny powinny także wskazywać na poziom ryzyka inwestycyjnego związanego z tymi usługami oraz instrumentami finansowymi będącymi przedmiotem tych usług.

5. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, mogą stanowić podstawę podjęcia przez klientów decyzji o skorzystaniu z danej usługi, zawierają one taki zakres danych oraz są przedstawione w taki sposób, aby mogli oni zrozumieć specyfikę danej usługi i będącego przedmiotem danej usługi instrumentu finansowego oraz związane z nim ryzyko. Informacje takie mogą być przekazywane w formie ujednoliconej i zawierają co najmniej dane o:

- 1) podmiocie oraz świadczonych przez niego usługach;
- 2) instrumentach finansowych będących przedmiotem usług świadczonych przez podmiot;
- 3) kosztach i opłatach związanych z usługami świadczonymi przez podmiot.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się w przypadku klientów profesjonalnych.

7. Informacje, o których mowa w ust. 1, nie mogą być sprzeczne z informacjami zawartymi w prospekcie informacyjnym oraz w kluczowych informacjach dla inwestorów, o których mowa w art. 220a ustawy, a w przypadku specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego – również w informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego, o której mowa w art. 222a ustawy, bądź umniejszać znaczenia informacji zawartych w prospekcie informacyjnym oraz w kluczowych informacjach dla inwestorów funduszu lub w informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego.

8. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny wskazywać miejsce i sposób, w jaki klienci lub potencjalni klienci mogą uzyskać prospekt informacyjny i kluczowe informacje dla inwestorów, o których mowa w art. 220a ustawy, a w przypadku specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego – również informację dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego, o której mowa w art. 222a ustawy, a także język, w którym dane dokumenty są dostępne.

9. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się również w przypadku, gdy fundusz, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 9, jest obowiązany do sporządzania dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu 1286/2014.

§ 8. 1. Podmiot przed przyjęciem pierwszego zlecenia lub rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi, przy użyciu trwałego nośnika informacji lub poprzez zamieszczenie na swojej stronie internetowej, szczegółowe informacje dotyczące podmiotu oraz usługi, która ma być świadczona, obejmujące co najmniej:

- 1) firmę (nazwę) podmiotu;
- 2) oświadczenie potwierdzające, że podmiot posiada zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, oraz nazwę organu nadzoru, który udzielił mu takiego zezwolenia;
- 3) sposoby komunikowania się klienta z podmiotem oraz sposoby przekazywania zleceń do podmiotu;
- 4) dane teled adresowe pozwalające na bezpośredni kontakt klienta z podmiotem;
- 5) podstawowe zasady świadczenia usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa oraz świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego;
- 6) podstawowe zasady składania reklamacji przez klientów i sposób ich załatwiania przez podmiot;
- 7) podstawowe zasady postępowania podmiotu w przypadku powstania konfliktu interesów oraz informację, że na żądanie klienta mogą mu zostać przekazane szczegółowe informacje o tych zasadach;
- 8) informację o wszystkich przyjmowanych lub przekazywanych przez podmiot świadczeniach pieniężnych lub niepieniężnych w związku z działalnością, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b ustawy, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – także o sposobie ustalania ich wysokości;
- 9) listę funduszy, z którymi podmiot zawarł umowę, której przedmiotem jest przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa;
- 10) wskazanie miejsc prowadzenia przez podmiot działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 8, powinny zostać przedstawione w sposób określony w § 41 ust. 2 i 3.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazane klientowi także po przyjęciu zlecenia albo w trakcie świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, w przypadku gdy na wniosek klienta zlecenie zostało przyjęte, a usługa jest świadczona przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie tych informacji przed przyjęciem zlecenia albo rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego.

§ 9. W przypadku gdy podmiot przekazuje klientowi informacje przy użyciu trwałego nośnika informacji, użycie nośnika innego niż papier jest dopuszczalne, jeżeli:

- 1) uzasadnia to charakter świadczonej usługi;
- 2) klient, mając możliwość wyboru pomiędzy przekazaniem informacji w formie papierowej albo za pomocą innego trwałego nośnika informacji, wskazuje wyraźnie ten drugi sposób.

§ 10. W przypadku gdy podmiot przekazuje klientom informacje za pośrednictwem strony internetowej podmiotu, nie kierując ich indywidualnie do klienta, korzystanie z tego sposobu przekazu jest dopuszczalne, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) klient udzielił wyraźnej zgody na przekazywanie informacji w taki sposób;
- 2) klient zostanie powiadomiony w postaci elektronicznej o adresie strony internetowej oraz o miejscu na tej stronie, gdzie dane informacje zostały opublikowane;

- 3) podmiot zapewni aktualność przekazywanych informacji;
- 4) informacje będą udostępniane przez podmiot przez czas niezbędny do tego, aby klient mógł się z nimi zapoznać;
- 5) klient będzie miał możliwość utrwalenia informacji.

§ 11. 1. W odniesieniu do funduszy, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 9, podmiot wskazuje na swojej stronie internetowej odnośnik oraz na żądanie klienta lub potencjalnego klienta udostępnia bezpłatnie w formie papierowej kluczowe informacje dla inwestorów funduszu, o których mowa w art. 220a ustawy, a w przypadku specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego – również informację dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego, o której mowa w art. 222a ustawy, o ile została ona sporządzona.

2. Na żądanie klienta lub potencjalnego klienta podmiot dostarcza bezpłatnie roczne i półroczne sprawozdanie finansowe oraz prospekt informacyjny funduszu wraz z aktualnymi informacjami o zmianach w tym prospekcie.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy fundusz, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 9, jest obowiązany do sporządzania dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu 1286/2014.

§ 12. W przypadku pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego podmiot przedstawia klientowi dane o ryzyku związanym z inwestowaniem w te tytuły uczestnictwa, obejmujące w szczególności:

- 1) wskazanie ryzyka związanego z danym rodzajem tytułów uczestnictwa;
- 2) wskazanie zmienności ceny danych tytułów uczestnictwa;
- 3) wyeksponowanie cechy dużej zmienności wartości aktywów netto danego funduszu, w przypadku gdy cechuje się on lub może cechować dużą zmiennością ze względu na skład portfela inwestycyjnego lub stosowane techniki zarządzania portfelem;
- 4) jeżeli fundusz lokuje większość aktywów w inne kategorie lokat niż papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego albo odzwierciedla skład indeksu papierów wartościowych – wyeksponowane stwierdzenie wskazujące na tę cechę;
- 5) informację o ryzyku walutowym, w przypadku gdy wpłata i wypłata środków następuje w walucie obcej lub gdy większość aktywów danego funduszu jest lokowana za granicą.

Rozdział 3

Sposób postępowania w zakresie konfliktu interesów

§ 13. 1. Podmiot jest obowiązany zapobiegać powstawaniu konfliktów interesów, w szczególności poprzez zapewnienie odpowiedniej struktury organizacyjnej, a w przypadku powstania konfliktu interesów – zapewniać ochronę interesów klientów lub potencjalnych klientów podmiotu przed jego szkodliwym wpływem.

2. Przez konflikt interesów rozumie się znane podmiotowi okoliczności, które mogą doprowadzić do powstania sprzeczności między interesem podmiotu lub osoby powiązanej z podmiotem a obowiązkiem działania przez podmiot w sposób rzetelny, z uwzględnieniem najlepiej pojętego interesu klienta tego podmiotu oraz okoliczności, które mogą doprowadzić do sprzeczności pomiędzy interesami klientów tego podmiotu.

3. Konflikt interesów może powstać w szczególności w przypadku, gdy podmiot lub osoba powiązana z podmiotem:

- 1) może uzyskać korzyść lub uniknąć straty na skutek poniesienia straty lub niezyskania korzyści przez co najmniej jednego klienta tego podmiotu;
- 2) posiada powód, aby udzielać klientowi lub grupie klientów preferencji w stosunku do innego klienta lub grupy klientów tego podmiotu;
- 3) posiada interes rozbieżny z interesem klienta;
- 4) prowadzi taką samą działalność jak działalność prowadzona przez klienta podmiotu;
- 5) otrzyma od osoby innej niż klient korzyść niemajątkową lub majątkową, inną niż standardowe prowizje i opłaty, w związku z usługą świadczoną na rzecz klienta.

4. W przypadku podmiotu, który wchodzi w skład grupy kapitałowej, regulamin, o którym mowa w § 26 ust. 1, w części dotyczącej zarządzania konfliktami interesów, uwzględnia także wszystkie czynniki mogące powodować powstanie konfliktu interesów, o których podmiot wie lub powinien wiedzieć, a które wynikają ze struktury organizacyjnej oraz rodzaju działalności innych członków tej grupy kapitałowej.

5. Przed przyjęciem pierwszego zlecenia lub rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego podmiot informuje klienta, przy użyciu trwałego nośnika informacji, o istniejących konfliktach interesów związanych ze świadczeniem na rzecz tego klienta usług pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, o ile organizacja oraz regulacje wewnętrzne podmiotu nie zapewniają, że w przypadku powstania konfliktu interesów nie dojdzie do naruszenia interesu klienta. Informacja zawiera dane pozwalające klientowi na podjęcie świadomej decyzji o złożeniu zlecenia podmiotowi lub rozpoczęciu świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, przy czym zakres i sposób przedstawiania danych powinien być dostosowany do kategorii, do której należy klient.

6. W przypadku powstania konfliktu interesów po przyjęciu pierwszego zlecenia lub rozpoczęciu świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego ust. 5 stosuje się odpowiednio, z tym że podmiot jest obowiązany poinformować klienta o konflikcie interesów niezwłocznie po jego stwierdzeniu.

§ 14. W ramach środków i procedur zarządzania konfliktami interesów należy zapewnić pracownikom podmiotu niezależność w świadczeniu usług, z uwzględnieniem zakresu i rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, do której należy podmiot, oraz możliwego stopnia naruszenia interesów klientów.

Rozdział 4

Warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia działalności

§ 15. 1. Podmiot opracowuje i wdraża system kontroli wewnętrznej służący zapewnieniu zgodności działalności podmiotu oraz osób działających na jego rzecz z obowiązującymi przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie.

2. Podmiot wyznacza, spośród swoich pracowników, osobę odpowiedzialną za przeprowadzanie kontroli wewnętrznej w zakresie prowadzonej przez podmiot działalności, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b ustawy. Osoba ta w szczególności:

- 1) sprawuje nadzór nad działalnością podmiotu oraz osób w nim zatrudnionych według kryterium zgodności z przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie;
- 2) przeprowadza kontrole działalności podmiotu oraz osób w nim zatrudnionych według kryteriów określonych w pkt 1;
- 3) sprawuje nadzór nad przepływem informacji poufnych i stanowiących tajemnicę zawodową, dostępem do tych informacji oraz przeciwdziałaniem ich wykorzystywaniu w sposób niezgodny z przepisami prawa lub procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie przez osoby obowiązane do ich przestrzegania;
- 4) doradza oraz na bieżąco pomaga osobom wykonującym czynności, w ramach prowadzonej przez podmiot działalności, w wypełnianiu przez te osoby obowiązków zgodnie z przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie;
- 5) prowadzi rejestr pełnomocnictw udzielonych zgodnie z art. 34 ustawy;
- 6) sprawuje nadzór nad załatwianiem reklamacji klientów podmiotu oraz prowadzi rejestr reklamacji;
- 7) sprawuje nadzór nad prowadzeniem przez podmiot rejestru, o którym mowa w § 20 ust. 3 i § 21;
- 8) ocenia zgodność postępowania podmiotu z przepisami § 42–50;
- 9) dokumentuje wyniki przeprowadzonych kontroli oraz przedstawia je właściwym organom podmiotu.

3. Nie rzadziej niż raz w roku osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie kontroli wewnętrznej sporządza pisemny raport prawidłowości i skuteczności wypełniania przez podmiot obowiązków związanych z prowadzoną działalnością podmiotu. Raport zawiera w szczególności wskazanie ujawnionych w danym roku kalendarzowym nieprawidłowości oraz środków podejmowanych w przypadkach zaistnienia nieprawidłowości.

4. Sposób przeprowadzania kontroli wewnętrznych określa regulamin kontroli wewnętrznej, który określa co najmniej:

- 1) cel i zakres przeprowadzanych kontroli;
- 2) szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli oraz założenia dotyczące ich częstotliwości;
- 3) zakres obowiązków osoby przeprowadzającej kontrolę;
- 4) szczegółowe zasady dokumentowania wyników kontroli i przedstawiania ich odpowiednim organom podmiotu;
- 5) tryb postępowania w przypadku ujawnienia podczas kontroli nieprawidłowości w zakresie działania podmiotu lub osób powiązanych z podmiotem.

§ 16. 1. W ramach systemu kontroli wewnętrznej podmiot prowadzi i aktualizuje książkę procedur zawierającą procedury i regulaminy wewnętrzne obowiązujące w tym podmiocie w związku z prowadzoną działalnością. Książka procedur może być prowadzona w postaci elektronicznej.

2. Podmiot regularnie weryfikuje systemy oraz procedury i regulaminy wewnętrzne obowiązujące w podmiocie według kryterium prawidłowości i skuteczności wypełniania przez podmiot obowiązków wynikających z przepisów oraz podejmuje działania mające na celu eliminację nieprawidłowości.

§ 17. 1. Podmiot prowadzi dziennik kontroli zawierający informacje o kontrolach wewnętrznych przeprowadzanych w podmiocie w roku kalendarzowym, który zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolującego;
- 2) zakres kontroli;
- 3) datę rozpoczęcia kontroli;
- 4) datę zakończenia kontroli;
- 5) wnioski z kontroli lub zalecenia pokontrolne.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, podlegają wpisowi do dziennika kontroli nie później niż w dniu rozpoczęcia kontroli, a dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 – niezwłocznie po jej zakończeniu.

§ 18. 1. Podmiot opracowuje i wdraża procedurę zapobiegającą ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez osoby kierujące działalnością podmiotu i osoby uczestniczące w świadczeniu usług lub osoby posiadające dostęp do tych informacji.

2. Procedura zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie stanowisk, na których są zatrudnione osoby objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, oraz wyraźny zakaz ujawniania i wykorzystywania przez te osoby takich informacji;
- 2) wskazanie wyjątków od zakazu ujawniania informacji stanowiących tajemnicę zawodową;
- 3) sposób postępowania z dokumentami zawierającymi informacje stanowiące tajemnicę zawodową, w szczególności sposób dostępu i ewidencjonowania tego dostępu oraz sposób zapewnienia bezpieczeństwa informacji.

§ 19. 1. W podmiocie funkcjonuje sformalizowany, skuteczny system zarządzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego, zapewniający adekwatny do poziomu ryzyka poziom bezpieczeństwa informacji.

2. Podmiot wprowadza zabezpieczenia urządzeń uniemożliwiające nieuprawniony dostęp do systemów teleinformatycznych i przetwarzania danych.

3. Systemy teleinformatyczne podmiotu są zabezpieczone przed nieuprawnionym dostępem do danych przetwarzanych przez te systemy.

4. Podmiot opracowuje i wdraża wewnętrzne procedury dostępu do jego systemów teleinformatycznych oraz stosuje sformalizowane zasady oraz mechanizmy techniczne zapewniające właściwy poziom kontroli dostępu logicznego do danych i informacji oraz dostępu fizycznego do kluczowych elementów infrastruktury teleinformatycznej, umożliwiające odtworzenie historii dostępu do systemów teleinformatycznych, wraz z historią modyfikacji i przetwarzania danych.

5. Urządzenia i systemy teleinformatyczne podmiotu powinny być zabezpieczone przed utratą danych spowodowaną awarią, zakłóceniami lub zdarzeniami losowymi. W celu zapewnienia ciągłości obsługi i pracy systemów teleinformatycznych podmiot, przynajmniej raz dziennie, tworzy kopię bazy danych lub stosuje inne środki techniczne umożliwiające odtworzenie danych oraz podjęcie pracy systemów teleinformatycznych w przypadku awarii lub utraty części lub całości danych w podstawowych bazach danych. Podmiot zapewnia poufność, integralność i dostępność kopii bazy danych.

§ 20. 1. Podmiot przyjmujący zlecenia klienta przekazywane za pomocą telefonu, telefaksu oraz w postaci elektronicznej zapewnia:

- 1) poufność składanych zleceń, w szczególności ich zabezpieczenie przed odsłuchaniem lub odczytaniem przez osoby nieuprawnione;
- 2) integralność składanych zleceń, w szczególności ich zabezpieczenie przed modyfikacją lub usunięciem przez osoby nieuprawnione;
- 3) zabezpieczenie przed możliwością ich składania przez osoby nieuprawnione, w szczególności przez ustalenie odrębnego identyfikatora lub hasła dla każdego klienta;
- 4) rejestrację daty i czasu otrzymania zlecenia;
- 5) możliwość potwierdzenia klientowi faktu złożenia zlecenia – z wyłączeniem zleceń składanych za pośrednictwem telefonu.

2. Podmiot dokłada należytej staranności w celu zapewnienia sprawnej obsługi klienta w zakresie przyjmowania zleceń w sposób określony w ust. 1, w szczególności podmiot może przyjmować takie zlecenia po uprzedniej identyfikacji osoby składającej zlecenie, zgodnej z zasadami ustalonymi między podmiotem a tym klientem.

3. Podmiot prowadzi rejestr wszystkich zleceń złożonych przez klienta, na rzecz którego świadczy usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, w danym roku kalendarzowym.

§ 21. Podmiot prowadzi rejestr umów zawieranych z poszczególnymi funduszami zawierający:

- 1) datę zawarcia umowy;
- 2) nazwy funduszy, których jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa będą dystrybuowane w ramach zawartej umowy.

§ 22. 1. Podmiot przechowuje i archiwizuje dokumenty związane z prowadzeniem działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, w szczególności:

- 1) formularze zleceń złożonych przez klienta;
- 2) dokumenty zawierające oświadczenia woli oraz inne dokumenty uzyskane stosownie do § 28 ust. 1 oraz § 37 ust. 1, dotyczące wiedzy i doświadczenia klienta;
- 3) dokumenty udzielonych pełnomocnictw;
- 4) kopie sporządzanych przez podmiot dokumentów, które są przekazywane wraz z przyjętym zleceniem lub innym oświadczeniem woli do podmiotu prowadzącego rejestr uczestników funduszy;
- 5) inne niż określone w pkt 1–4 dokumenty związane z prowadzeniem przez podmiot działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są przechowywane oddzielnie od innych dokumentów i akt gromadzonych przez podmiot w związku z wykonywaną przez niego działalnością inną niż określona w ust. 1.

3. Przechowywanie i archiwizowanie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również:

- 1) zleceń oraz innych oświadczeń woli przyjętych za pośrednictwem telefonu, telefaksu lub w postaci elektronicznej;
- 2) informacji przekazywanych lub otrzymywanych przez podmiot za pośrednictwem telefonu, telefaksu lub w postaci elektronicznej;
- 3) dokumentów sporządzonych lub otrzymanych przez podmiot w postaci elektronicznej.

§ 23. 1. Zasady archiwizacji dokumentów związanych z działalnością podmiotu określa regulamin przechowywania i archiwizacji dokumentów, który określa w szczególności:

- 1) rodzaj przechowywanych dokumentów;
- 2) sposób przechowywania dokumentów i innych nośników informacji;
- 3) sposób zabezpieczenia zarchiwizowanych dokumentów i innych nośników informacji przed nieuprawnionym dostępem;
- 4) sposób sprawowania nadzoru nad prawidłowością gromadzenia i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji;
- 5) okres przechowywania zarchiwizowanych dokumentów i innych nośników informacji;
- 6) wskazanie stanowisk, na których są zatrudnione osoby odpowiedzialne za gromadzenie i przechowywanie dokumentów i innych nośników informacji.

2. Dokumenty, o których mowa w § 22 ust. 3, są przechowywane na nośnikach informacji umożliwiających odczytanie treści informacji zawartych w tych dokumentach przez cały okres ich przechowywania.

3. Dokumenty oraz inne nośniki informacji zawierające dane, które podmiot przechowuje i archiwizuje, są przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieupoważnionym oraz umożliwiający kontrolę dostępu, zapewniającą możliwość śledzenia modyfikacji i przetwarzania danych.

4. Podmiot zapewnia należyte zabezpieczenie pomieszczeń, w których jest prowadzone archiwum, prowadzi ewidencję korzystania z archiwum oraz wyznacza osobę odpowiedzialną za prowadzenie archiwum.

§ 24. 1. Podmiot nagrywa rozmowy telefoniczne prowadzone z klientem w związku ze świadczonymi usługami oraz sporządza protokoły, notatki lub nagrania rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta w związku z tymi usługami.

2. Obowiązki określone w ust. 1, w tym w odniesieniu do usług, podmiot wykonuje na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565.

3. Podmiot oznacza datę i dokładny czas sporządzania, przekazania lub otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy dane te nie są zawarte w ich treści.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem przez podmiot usługi, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia podmiotu oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez podmiot prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w podmiocie – także takie prywatne urządzenia.

5. Podmiot informuje klienta lub potencjalnego klienta o nagrywaniu rozmów telefonicznych lub zapisywaniu prowadzonej korespondencji elektronicznej, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Podmiot może poinformować jednokrotnie klienta lub potencjalnego klienta, że będzie nagrywał lub zapisywał przyszłe rozmowy lub korespondencję. Podmiot nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformował klienta lub potencjalnego klienta o nagrywaniu rozmów lub zapisywaniu korespondencji.

6. Podmiot zapewnia, aby pracownicy podmiotu nie prowadzili rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej związanych z czynnościami, o których mowa w ust. 4, z wykorzystaniem zatwierdzonych do używania przez podmiot prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać prowadzonej korespondencji elektronicznej.

§ 25. 1. Podmiot zapewnia, aby w miejscach, w których jest prowadzona przez niego działalność, znajdowały się urządzenia telekomunikacyjne umożliwiające stały i bezpośredni kontakt z centralą podmiotu, a także zapewniające sprawną obsługę klientów.

2. W pomieszczeniu, w którym jest prowadzona działalność, powinno znajdować się wyodrębnione miejsce umożliwiające klientom złożenie zlecenia z zachowaniem poufności.

3. Pomieszczenia, w których jest prowadzona działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, powinny być zabezpieczone przed niekontrolowanym dostępem osób nieuprawnionych.

Rozdział 5

Tryb i warunki prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego

§ 26. 1. Podmiot świadczy usługi na podstawie regulaminu, który określa sposób i warunki świadczenia usług, w szczególności:

- 1) sposób identyfikacji klientów;
- 2) sposób postępowania pracowników w kontaktach z klientami;
- 3) sposób przekazywania klientom informacji dotyczących funduszy, w związku z którymi są świadczone usługi;
- 4) sposób prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy;
- 5) tryb i warunki składania zleceń za pośrednictwem telefonu, telefaksu oraz w postaci elektronicznej, w szczególności sposób identyfikacji osób składających zlecenia;
- 6) zasady świadczenia usług nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, w tym wskazanie trybu i warunków opracowywania przez podmiot rekomendacji oraz ich przekazywania klientowi;
- 7) terminy, tryb i sposób przekazywania przyjętych zleceń do podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2a pkt 4 ustawy;
- 8) sposób i terminy załatwiania reklamacji składanych przez klienta;

- 9) sposób zapobiegania powstawaniu konfliktu interesów, a w przypadku zaistnienia takiego konfliktu – sposób zarządzania konfliktem;
- 10) sposób wykonywania działalności przez osoby, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy, uwzględniający obowiązki podmiotu w zakresie pośredniczenia w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

2. W zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) zasady prowadzenia rejestru reklamacji zawierającego informacje o reklamacjach w związku z działalnością tego podmiotu złożonych w danym roku kalendarzowym oraz sposobie i terminie ich załatwienia;
- 2) zasady postępowania z reklamacjami w związku z działalnością podmiotu, w tym tryb i termin ich rozpatrzenia;
- 3) zasady postępowania z reklamacjami w związku z działalnością funduszu lub innych podmiotów działających na rzecz funduszu, w tym termin i tryb przekazania reklamacji do odpowiedniego podmiotu.

3. W zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) okoliczności, które w odniesieniu do poszczególnych czynności z zakresu działalności polegającej na pośredniczeniu w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnym doradztwie inwestycyjnym powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów związanego z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klienta;
- 2) sposób zarządzania konfliktami interesów.

4. W zależności od rozmiaru i rodzaju prowadzonej przez podmiot działalności oraz poziomu ryzyka naruszenia interesów klientów podmiotu sposób zarządzania konfliktami interesów, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w szczególności:

- 1) zapobiega przepływowi informacji pomiędzy osobami powiązаныmi z podmiotem, wykonującymi w ramach działalności prowadzonej przez podmiot poszczególne czynności, które mogą powodować powstanie konfliktu interesów, w przypadku gdy taki przepływ informacji może zaszkodzić interesom jednego lub kilku klientów, lub zapewnia nadzór nad przepływem takich informacji, jeżeli jest on konieczny;
- 2) zapewnia nadzór nad osobami powiązаныmi z podmiotem, wykonującymi w ramach swoich podstawowych zadań czynności na rzecz i w imieniu klientów, w ramach działalności prowadzonej przez podmiot, których interesy są sprzeczne z interesem klienta podmiotu lub które mogą reprezentować interesy sprzeczne z interesem klienta podmiotu;
- 3) zapobiega powstaniu bezpośredniej zależności wysokości wynagrodzenia osób powiązanych z podmiotem wykonujących określone czynności w ramach działalności prowadzonej przez podmiot od wysokości wynagrodzenia lub zysków osiągniętych przez osoby wykonujące czynności innego rodzaju, które powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów;
- 4) zapobiega możliwości wywierania niekorzystnego wpływu na sposób wykonywania przez osoby powiązane z podmiotem czynności związanych z prowadzeniem przez podmiot działalności w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa funduszy;
- 5) zapobiega przypadkom jednoczesnego lub następującego bezpośrednio po sobie wykonywania przez tę samą osobę powiązaną z podmiotem czynności związanych z usługami świadczonymi przez dany podmiot, jeżeli mogłoby to wywrzeć niekorzystny wpływ na prawidłowe zarządzanie konfliktami interesów, lub zapewnia nadzór nad sposobem wykonywania tych czynności, jeżeli jest on konieczny.

§ 27. Regulamin, o którym mowa w § 26 ust. 1, powinien zostać przekazany klientowi, przy użyciu trwałego nośnika informacji, przed przyjęciem pierwszego zlecenia lub rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego.

§ 28. 1. Przed przyjęciem zlecenia podmiot, z uwzględnieniem obowiązków wynikających z art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565, uzyskuje od klienta informacje o poziomie jego wiedzy i doświadczenia, właściwych dla określonego rodzaju instrumentu finansowego lub usługi, niezbędnych do oceny, czy usługa lub dany instrument finansowy są odpowiednio dla klienta, dotyczące:

- 1) specyfiki inwestowania w jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa funduszy oraz ryzyka związanego z inwestowaniem w te instrumenty finansowe;
- 2) charakteru, wielkości i częstotliwości transakcji instrumentami finansowymi dokonywanych przez klienta oraz okresu, w którym były dokonywane;
- 3) poziomu wykształcenia, zawodu wykonywanego obecnie lub zawodu wykonywanego poprzednio, jeżeli jest to istotne dla dokonania oceny.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podmiot przyjmuje i utrwała w formie zapewniającej ich poufność, integralność, dostępność, autentyczność, rozliczalność i niezaprzeczalność w rozumieniu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zakresu i warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1969).

3. Jeżeli na podstawie informacji uzyskanych od klienta podmiot oceni, że dany instrument finansowy lub usługa nie są odpowiednie dla klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta.

4. W przypadku gdy klient nie przedstawia informacji, o których mowa w ust. 1, lub przedstawia informacje niewystarczające, podmiot informuje klienta, że klient uniemożliwia mu dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy są dla niego odpowiednie.

5. Podmiot nie może bezpośrednio lub pośrednio zachęcać klienta do odmowy przekazania informacji, o których mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 1–5 nie mają zastosowania, w przypadku gdy:

- 1) spełnione zostały łącznie następujące warunki:
 - a) przedmiotem zlecenia nabycia będą wyłącznie jednostki uczestnictwa funduszu lub tytuły uczestnictwa funduszu,
 - b) zlecenie nabycia zostało złożone z wyłącznej inicjatywy klienta,
 - c) przed przyjęciem przez podmiot zlecenia nabycia klient został poinformowany o możliwości dokonania przez podmiot oceny, czy taki instrument finansowy lub usługa są odpowiednie dla klienta, albo
- 2) przyjęcie zlecenia było poprzedzone czynnościami, o których mowa w § 37, a informacje uzyskane od klienta przez podmiot w związku ze świadczeniem usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego pozostają aktualne.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się, w przypadku gdy podmiot uzna, że składający zlecenie nabycia klient profesjonalny posiada niezbędne doświadczenie i wiedzę pozwalające na zrozumienie i dokonanie oceny ryzyka związanego z danymi jednostkami uczestnictwa, tytułami uczestnictwa lub świadczonymi usługami.

§ 29. 1. Podmiot dokonuje oceny, o której mowa w § 28 ust. 1, na podstawie informacji przekazanych przez klienta, chyba że istnieją obiektywne przesłanki do uznania, że informacje te są nieaktualne, nierzetelne lub niepełne. W takiej sytuacji podmiot przekazuje klientowi informację o istnieniu tych przesłanek.

2. Podmiot, w zakresie niezbędnym do dokonania oceny, o której mowa w § 28 ust. 1, może wykorzystać informacje dotyczące klienta otrzymane od funduszu, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, firmy inwestycyjnej, zagranicznej firmy inwestycyjnej lub banku prowadzącego działalność, o której mowa w art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, z późn. zm.⁶⁾), o ile klient wyraził na to zgodę lub podmioty te wykonują na rzecz klienta czynności związane z realizacją jego zlecenia, a z okoliczności sprawy wynika, że otrzymane informacje są aktualne, rzetelne i pełne.

§ 30. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, stosując rozwiązania przewidziane w niniejszym rozdziale, uwzględnia charakter jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz grupy docelowej.

2. Podmiot ustanawia, wdraża i utrzymuje procedury i rozwiązania służące zapewnieniu zgodności procesu pośredniczenia w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy z wymogami dotyczącymi właściwego zarządzania konfliktami interesów, w szczególności zapewnia, aby jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa funduszy, w których zbywaniu i odkupywaniu pośredniczy, nie miały negatywnego wpływu na grupę docelową.

3. Podmiot prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy dokonuje analizy możliwości wystąpienia ewentualnych konfliktów interesów, w szczególności ocenia, czy w wyniku nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy mogą wystąpić negatywne skutki dla klienta należące do grupy docelowej.

4. Przed podjęciem decyzji o pośredniczeniu w zbywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa danego funduszu podmiot ocenia, czy dane instrumenty finansowe mogą stanowić zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania lub stabilności rynków finansowych.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2243 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730, 875, 1655 i 1798.

§ 31. 1. Podmiot określa grupę docelową dla danego instrumentu finansowego, nawet jeżeli fundusz nie określił dla tego instrumentu grupy docelowej.

2. Podmiot określa grupę docelową instrumentu finansowego na etapie ustalania celów biznesowych i strategii dystrybucji, przed rozpoczęciem świadczenia usług w odniesieniu do tego instrumentu finansowego.

3. Podmiot, realizując w bieżącej działalności operacyjnej cele biznesowe i strategię dystrybucji w połączeniu z procesem określenia grupy docelowej, zapewnia odpowiednie dostosowanie i zgodność świadczonych usług w odniesieniu do objętych nimi instrumentów finansowych.

4. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 3, podmiot zapewnia w szczególności zgodność świadczonych usług z instrumentami finansowymi w odniesieniu do tych instrumentów finansowych, które charakteryzują się wysokim poziomem złożoności, podwyższonym ryzykiem, brakiem albo zmniejszoną płynnością albo innymi istotnymi dla grupy docelowej cechami.

5. Podmiot, pośrednicząc w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszu, określa grupę docelową w odniesieniu do tych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa.

6. W przypadku funduszu z różnymi kategoriami jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa podmiot określa grupę docelową w odniesieniu do każdej kategorii jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa tego funduszu.

7. W ramach procesu, o którym mowa w ust. 2, podmiot określa także wszystkie grupy klientów, których potrzebom, cechom i celom dane jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa nie odpowiadają, ustalając w ten sposób negatywną grupę docelową.

8. Podmiot przy określaniu grupy docelowej bierze pod uwagę kryteria obejmujące co najmniej:

- 1) rodzaj klientów, do których dany instrument finansowy jest skierowany, z uwzględnieniem podziału klientów na klientów profesjonalnych i klientów detalicznych;
- 2) wiedzę i doświadczenie w odniesieniu do rodzaju danego instrumentu finansowego, jego właściwości lub zagadnień związanych z danym instrumentem finansowym, które powinni posiadać klienci docelowi, aby zrozumieć cechy i ryzyka związane z danym instrumentem finansowym;
- 3) sytuację finansową klienta docelowego uwzględniającą:
 - a) określoną wartość procentową wysokości straty, jaką klient docelowy jest w stanie ponieść,
 - b) istnienie dodatkowych zobowiązań klienta docelowego w związku z instrumentem finansowym;
- 4) tolerancję ryzyka oraz zgodności wskaźnika zysku do ryzyka związanego z instrumentem finansowym oraz zakładanej stopy zwrotu z grupą docelową, z uwzględnieniem:
 - a) ustalenia i precyzyjnego opisanego przez podmiot kategorii ryzyka związanego z instrumentem finansowym,
 - b) określenia przez podmiot ogólnego podejścia klienta docelowego do ryzyka związanego z inwestycją w instrumenty finansowe poprzez przypisanie klienta docelowego do kategorii, o których mowa w lit. a,
 - c) zastosowania w stosownych przypadkach wskaźnika syntetycznego przewidzianego w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej (Dz. Urz. UE L 176 z 10.07.2010, str. 1) lub ogólnego wskaźnika ryzyka przewidzianego w rozporządzeniu 1286/2014;
- 5) cele inwestycyjne i potrzeby inwestycyjne klientów, które mają być zaspokojone przez dany instrument finansowy, z uwzględnieniem ogólnej strategii inwestycyjnej klienta docelowego, obejmującej w szczególności horyzont czasowy inwestycji, przy czym cele i potrzeby klienta mogą zostać uszczegółowione poprzez określenie konkretnych aspektów inwestycji oraz oczekiwań klientów docelowych w odniesieniu do tych aspektów szczegółowych.

9. Podmiot określa grupę docelową w sposób odpowiedni i proporcjonalny, z uwzględnieniem charakteru funduszu, w którego zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa pośredniczy, uwzględniając także koszty ponoszone przez ten fundusz oraz strukturę opłat ponoszonych w związku z nabyciem lub odkupieniem jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

10. Podmiot w celu określenia grupy docelowej:

- 1) przeprowadza dokładną analizę cech swojej bazy potencjalnych i istniejących klientów;
- 2) wykorzystuje informacje publicznie dostępne odnoszące się do jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, które uzna za przydatne i dostępne w celu określenia grupy docelowej;

- 3) wdraża, utrzymuje i stosuje na zasadzie proporcjonalności, uwzględniając stopień złożoności danego instrumentu finansowego, procedurę dostosowywania grupy docelowej określonej przez fundusz do własnej bazy klientów;
- 4) zapewnia zgodność określonej grupy docelowej z podstawowymi założeniami odnoszącymi się do grupy docelowej określonej przez fundusz;
- 5) z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, mając na uwadze zakres możliwych do pozyskania publicznie dostępnych informacji oraz stopień złożoności instrumentu finansowego:
 - a) podejmuje działania mające na celu zapewnienie, że informacje uzyskane od funduszu są rzetelne i zapewniają, że instrumenty finansowe będą rekomendowane lub w inny sposób udostępnione do nabycia lub objęcia, zgodnie z cechami, celami i potrzebami grupy docelowej,
 - b) w przypadku gdy dostępne właściwe informacje na potrzeby określenia grupy docelowej nie są dostępne publicznie, działania, o których mowa w lit. a, mogą obejmować w szczególności zawarcie przez podmiot umowy z funduszem w celu uzyskania właściwych informacji umożliwiających dokonanie oceny grupy docelowej,
 - c) uwzględnia informacje dostępne publicznie, pod warunkiem że są one wyraźne, wiarygodne i zostały przygotowane w celu spełnienia wymogów przewidzianych w przepisach prawa.

11. Podmiot jest obowiązany do oceny znaczenia każdego z kryteriów, o których mowa w ust. 8, i dostosowania szczególowości określenia grupy docelowej odpowiednio do danych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, biorąc pod uwagę zależności pomiędzy poszczególnymi kryteriami.

12. Podmiot jest obowiązany do precyzyjnego zdefiniowania pojęć i terminologii zastosowanej przy określaniu grupy docelowej na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 8.

13. Podmiot określa grupę docelową na wystarczająco szczegółowym poziomie, aby uniknąć uwzględnienia w grupie docelowej jakichkolwiek klientów lub grup klientów, z których potrzebami, cechami i celami dane jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa nie są zgodne. Podmiot może określić grupę docelową w sposób bardziej szczegółowy niż fundusz.

14. Przy określaniu grupy docelowej podmiot jest obowiązany brać pod uwagę rodzaj klientów, którym świadczy usługi, charakter instrumentów finansowych oraz rodzaj świadczonych usług.

15. Podmiot jest obowiązany uwzględnić przy określaniu grupy docelowej oraz strategii dystrybucji wszystkie istotne informacje przekazane mu przez fundusz, w przypadku gdy:

- 1) podmiot nie może przeprowadzić dokładnej oceny grupy docelowej dla danych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, w szczególności charakteryzujących się dużym poziomem złożoności lub wysokim poziomem ryzyka, brakiem płynności, innowacyjnością albo innymi istotnymi cechami, lub
- 2) możliwe jest wystąpienie istotnego konfliktu interesów, w szczególności w odniesieniu do jednostek uczestnictwa albo tytułów uczestnictwa funduszu zarządzanego przez towarzystwo lub inny podmiot należący do tej samej grupy kapitałowej co podmiot, albo gdy podmiot otrzymuje świadczenia pieniężne lub niepieniężne od podmiotów trzecich.

16. W przypadkach, o których mowa w ust. 15, podmiot jest obowiązany przeanalizować zasadność wyłączenia danych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy z zakresu instrumentów finansowych przez niego rekomendowanych albo w inny sposób udostępnionych do nabycia lub objęcia, nawet gdy pierwotnie podmiot byłby w stanie ocenić zgodność tego instrumentu ze swoją bazą klientów pod względem posiadanych przez nich wiedzy i doświadczenia.

17. Podmiot, w sytuacji gdy dostępne mu informacje nie pozwalają na przeprowadzenie pełnej oceny grupy docelowej, może rekomendować albo w inny sposób udostępniać jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa funduszy do nabycia lub objęcia, bez świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, jednak po uprzednim poinformowaniu klienta, że podmiot nie jest w stanie ocenić pełnej zgodności potrzeb, cech lub celów klienta z tym instrumentem finansowym.

18. W przypadku nieskomplikowanych i łatwo dostępnych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa podmiot może określić grupę docelową w sposób mniej szczegółowy, w szczególności:

- 1) w przypadku niektórych rodzajów jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa wystarczająco porównywalnych pod względem cech tych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa możliwe jest określenie grupy docelowej na podstawie wspólnego podejścia dotyczącego jednego rodzaju jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa;
- 2) opis jednego lub więcej kryteriów, o których mowa w ust. 8, może być dokonany w sposób ogólny.

19. Przez nieskomplikowane jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa rozumie się jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa funduszy, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa funduszy, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej.

20. Przez publicznie dostępne informacje rozumie się informacje, które są jasne, wiarygodne i przedstawione w celu wypełnienia przez fundusz obowiązków wynikających z przepisów prawa.

§ 32. 1. Podmiot wdraża odpowiednie rozwiązania w celu zapewnienia zgodności jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa, w których zbywaniu i odkupywaniu pośredniczy, z potrzebami, cechami i celami określonej grupy docelowej, a także zgodności zamierzonej strategii dystrybucji z określoną grupą docelową.

2. Podmiot określa i ocenia sytuację i potrzeby klientów, dla których zamierza świadczyć usługi, tak aby zapewnić, aby interesy klientów nie zostały naruszone w wyniku nacisków handlowych lub finansowych. W tym celu podmiot określa wszystkie grupy klientów, z których potrzebami, cechami i celami instrument finansowy lub usługa nie są zgodne, ustalając w ten sposób negatywną grupę docelową.

3. W procesie ustalania negatywnej grupy docelowej podmiot stosuje odpowiednio przepisy § 31 ust. 6 i 8–13.

4. W przypadku gdy ze względu na specyficzne cechy określonej przez podmiot grupy docelowej klienci należący do tej grupy będą posiadali automatycznie cechy przeciwstawne, podmiot może ustalić negatywną grupę docelową poprzez stwierdzenie, że dany instrument finansowy nie odpowiada żadnemu klientowi poza grupą docelową.

5. Podmiot nie rekomenduje albo nie umożliwia nabycia instrumentu finansowego, jeżeli na podstawie informacji i danych, którymi dysponuje, zebranych w ramach świadczenia usług oraz innej działalności lub uzyskanych z innych źródeł, w tym informacji uzyskanych od funduszu, oceni, że dany instrument finansowy nie odpowiada potrzebom i cechom jego klientów lub potencjalnych klientów.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, których nabycie następuje wyłącznie z inicjatywy klienta.

§ 33. Przepisów § 30–32 nie stosuje się do jednostek uczestnictwa, w które są inwestowane środki finansowe gromadzone w pracowniczych planach kapitałowych, o których mowa w ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. 1074 i 1572), oraz w celu realizacji pracowniczych programów emerytalnych, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 850, 1474 i 1495).

§ 34. 1. Podmiot przyjmuje zlecenia zawierające co najmniej:

- 1) dane, ustalone z klientem, umożliwiające jednoznaczną identyfikację klienta;
- 2) datę i czas wystawienia;
- 3) oznaczenie funduszu oraz liczbę jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa tego funduszu będących przedmiotem zlecenia nabycia lub odkupienia albo kwotę brutto, za jaką mają zostać nabyte jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa, albo jaka ma zostać uzyskana w ramach realizacji zlecenia odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa tego funduszu;
- 4) przedmiot zlecenia;
- 5) podpis klienta lub jego pełnomocnika, z zastrzeżeniem ust. 3 – w przypadku zleceń w formie pisemnej.

2. Upoważniony pracownik podmiotu potwierdza przyjęcie przez podmiot zlecenia w sposób określony w regulaminie, o którym mowa w § 26 ust. 1, z zastrzeżeniem że w przypadku zleceń składanych w formie pisemnej potwierdzenie następuje poprzez złożenie przez upoważnionego pracownika podpisu na dokumencie zawierającym zlecenie lub zlecenia.

3. Jeżeli w jednym dokumencie zamieszczono więcej niż jedno zlecenie, powinien on zawierać wyraźne określenie liczby zleceń. W takim przypadku wystarczające jest złożenie jednego podpisu klienta lub jego pełnomocnika.

4. W przypadku gdy zlecenie jest składane przez pełnomocnika klienta, powinno ono również zawierać wskazanie danych umożliwiających jednoznaczną identyfikację osoby składającej zlecenie.

5. Obowiązek potwierdzenia klientowi przyjęcia zlecenia, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania do zleceń składanych za pośrednictwem telefonu.

6. Podmiot przekazuje do realizacji zlecenia przyjęte od klientów w terminach określonych w regulaminie, o którym mowa w § 26 ust. 1.

§ 35. 1. W ramach świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego podmiot, z uwzględnieniem obowiązków wynikających z art. 52–56 rozporządzenia 2017/565, z własnej inicjatywy albo na wniosek klienta, opracowuje i przekazuje klientowi pisemną, ustną lub w innej formie, w szczególności w postaci elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika informacji, rekomendację, przygotowaną w oparciu o potrzeby i sytuację klienta, dotyczącą nabycia, zbycia lub innych zleceń związanych z uczestnictwem w funduszu w zakresie określonych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy albo powstrzymania się od nabycia, zbycia lub innych zleceń dotyczących tych instrumentów finansowych.

2. Sposób świadczenia przez podmiot usług nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego określa regulamin, o którym mowa w § 26 ust. 1.

3. Podmiot może świadczyć usługę doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny.

4. Podmiot przed rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego informuje klienta:

- 1) o sposobie świadczenia doradztwa inwestycyjnego, z jednoznacznym wyjaśnieniem, że ma ono charakter zależny;
- 2) czy doradztwo opiera się na szerokiej, czy też na ograniczonej analizie jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa różnych funduszy oraz czy zakres świadczonego doradztwa ogranicza się do jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa zbywanych przez fundusze zarządzane przez osoby powiązane z podmiotem lub posiadające jakiegokolwiek inne stosunki prawne lub gospodarcze, w tym stosunki umowne, na tyle bliskie, że stwarzają ryzyko naruszenia podstaw niezależności świadczonego doradztwa inwestycyjnego;
- 3) czy podmiot zapewnia klientowi okresową ocenę odpowiedniości instrumentów finansowych rekomendowanych przez podmiot temu klientowi.

§ 36. Podmiot dokłada należytej staranności w celu zapewnienia, aby osoby, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy, nie świadczyły usług nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego.

§ 37. 1. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego podmiot uzyskuje od klienta informacje niezbędne do ustalenia, czy przy należytym uwzględnieniu charakteru i zakresu tej usługi rekomendowane nabycie, zbycie lub inne zlecenie związane z uczestnictwem w funduszu albo powstrzymanie się od nabycia, zbycia lub innych zleceń związanych z uczestnictwem w funduszu:

- 1) realizuje cele inwestycyjne klienta;
- 2) nie jest związane z ryzykiem, którego poziom przekraczałby możliwości inwestycyjne klienta;
- 3) ma charakter pozwalający na jej zrozumienie przez klienta i dokonanie oceny związanego z nią ryzyka, biorąc pod uwagę posiadane przez tego klienta wiedzę i doświadczenie;
- 4) uwzględnia sytuację finansową klienta.

2. Informacje dotyczące celów inwestycyjnych klienta, odpowiednio do jego potrzeb, zawierają informacje o długości okresu, w którym klient zamierza dokonywać inwestycji, jego preferencjach dotyczących poziomu i profilu ryzyka oraz celu inwestycji.

3. Informacje dotyczące sytuacji finansowej klienta, odpowiednio do jego potrzeb, wskazują źródła i wysokości stałych dochodów, posiadane aktywa, w tym aktywa płynne, inwestycje, nieruchomości oraz stałe zobowiązania finansowe.

4. W przypadku gdy klient nie przedstawia informacji, o których mowa w ust. 1, lub przedstawia informacje niewystarczające, podmiot informuje klienta, że klient uniemożliwia mu dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy są dla niego odpowiednie.

5. Podmiot nie może bezpośrednio lub pośrednio zachęcać klienta do odmowy przekazania informacji.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się, w przypadku gdy podmiot uzna, że klient profesjonalny posiada niezbędne doświadczenie i wiedzę pozwalające na zrozumienie i dokonanie oceny ryzyka związanego z danymi jednostkami uczestnictwa, tytułami uczestnictwa lub świadczonymi usługami oraz jest w stanie ponieść ryzyko inwestycyjne zgodne z jego celami inwestycyjnymi.

§ 38. 1. Podmiot, świadcząc usługę nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku informacji, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia.

2. W przypadku gdy podmiot świadczy usługę nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika informacji, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia, w ramach świadczenia usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa podmiot może przekazać klientowi na trwałym nośniku informacji raport, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie po przyjęciu zlecenia klienta, jeżeli:

- 1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedzialności po przyjęciu zlecenia;
- 2) podmiot poinformował klienta o możliwości odłożenia momentu przekazania zlecenia do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 1, na trwałym nośniku informacji.

3. Podmiot, zgodnie z art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w § 37 ust. 1, dokonuje oceny odpowiedzialności usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Tryb i warunki postępowania w zakresie przyjmowania lub przekazywania jakiegokolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z działalnością, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b ustawy

§ 39. 1. Świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje, lub świadczenie niepieniężne uznaje się za mające na celu poprawienie jakości usługi świadczonej przez podmiot na rzecz klienta lub potencjalnego klienta, jeżeli:

- 1) są uzasadnione świadczeniem usługi dodatkowej lub usługi poprawiającej jakość usługi świadczonej na rzecz klienta lub potencjalnego klienta, które są proporcjonalne do poziomu otrzymanych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych, w szczególności w przypadku:
 - a) świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny dotyczącej szerokiego zakresu odpowiednich instrumentów finansowych oraz dostępu do tych instrumentów, w tym odpowiedniej liczby instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty nienależące do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot, lub przez podmioty niepozostające w bliskich powiązaniach z podmiotem,
 - b) świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny w połączeniu z zaproponowaniem klientowi przeprowadzania co najmniej raz do roku oceny mającej na celu ustalenie, że instrumenty finansowe będące przedmiotem inwestycji klienta lub przedmiotem usługi doradztwa inwestycyjnego pozostawały odpowiednie dla klienta,
 - c) świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny w połączeniu z zaproponowaniem klientowi lub potencjalnemu klientowi innej usługi, która może być wartościowa dla klienta, w szczególności doradztwa w zakresie proponowanej optymalnej alokacji instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych posiadanych przez klienta lub potencjalnego klienta,
 - d) świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny w połączeniu z zaproponowaniem klientowi lub potencjalnemu klientowi nieprzerwanego dostępu do usługi doradztwa, świadczonej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, w tym za pośrednictwem kanału internetowego lub technologii mobilnych, dotyczącej szerokiego zakresu odpowiednich instrumentów finansowych,
 - e) zapewnienia dostępu, po konkurencyjnej cenie, do szerokiego zakresu instrumentów finansowych, które mogą spełniać potrzeby klienta lub potencjalnego klienta, w tym do odpowiedniej liczby instrumentów emitowanych lub wystawianych przez podmioty nienależące do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot, lub przez podmioty niepozostające w bliskich powiązaniach z podmiotem wraz z:
 - zapewnieniem narzędzi przynoszących korzyści klientowi lub potencjalnemu klientowi, w tym zapewniających dostęp do obiektywnych informacji pomagających klientowi lub potencjalnemu klientowi w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych lub umożliwiających im monitorowanie, kształtowanie i dostosowanie zakresu instrumentów finansowych będących przedmiotem jego inwestycji, lub
 - udostępnianiem okresowych sprawozdań na temat wyników oraz kosztów i opłat związanych z instrumentami finansowymi,
 - f) zapewnienia dostępu do szerokiego zakresu instrumentów finansowych, które mogą spełniać potrzeby klienta lub potencjalnego klienta, za pośrednictwem platformy dystrybucyjnej, dostępnej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, w tym za pośrednictwem kanału internetowego lub technologii mobilnych wraz z:
 - zapewnieniem narzędzi przynoszących korzyści klientowi lub potencjalnemu klientowi, w tym zapewniających dostęp do obiektywnych informacji pomagających klientowi lub potencjalnemu klientowi w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych lub umożliwiających im monitorowanie, kształtowanie i dostosowanie zakresu instrumentów finansowych będących przedmiotem jego inwestycji, lub

- udostępnianiem okresowych sprawozdań na temat wyników oraz kosztów i opłat związanych z oferowanymi instrumentami finansowymi, lub
 - prowadzeniem akcji informacyjnych oraz edukacyjnych dla klientów i potencjalnych klientów w zakresie funkcjonowania platformy dystrybucyjnej i nowych rozwiązań technologicznych;
- 2) nie przynoszą bezpośredniej korzyści podmiotowi, jego współnikom, pracownikom lub innym osobom pozostającym z podmiotem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, nie przynosząc przy tym wymiernej korzyści danemu klientowi lub potencjalnemu klientowi;
 - 3) są uzasadnione przynoszeniem bieżącej lub ciągłej korzyści danemu klientowi lub potencjalnemu klientowi w związku z bieżącym przyjmowaniem lub przekazywaniem świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych.

2. Przyjęcie lub przekazanie świadczenia pieniężnego, w tym opłat i prowizji, lub świadczenia niepieniężnego nie jest dopuszczalne, jeżeli w wyniku ich przyjęcia lub przekazania podmiot świadczyłby usługi w sposób nierzetelny, nieprofesjonalny, niezgodny z zasadami uczciwego obrotu lub nieuwzględniający należycie interesów klientów lub potencjalnych klientów.

3. Podmiot jest obowiązany do stałego przestrzegania wymogów, o których mowa w ust. 1, przez okres, w którym przyjmuje lub przekazuje świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje, lub świadczenia niepieniężne.

§ 40. Podmiot jest obowiązany do gromadzenia i przechowywania dokumentacji potwierdzającej, że celem świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych przyjętych lub przekazanych przez podmiot jest poprawienie jakości odpowiedniej usługi świadczonej na rzecz klienta lub potencjalnego klienta poprzez:

- 1) prowadzenie wewnętrznego wykazu wszystkich świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, oraz świadczeń niepieniężnych przyjętych przez podmiot od osoby trzeciej w związku ze świadczeniem usług oraz
- 2) rejestrowanie sposobu, w jaki świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje, lub świadczenia niepieniężne przyjmowane lub przekazywane przez podmiot, lub które podmiot zamierza wykorzystać w celu poprawy jakości świadczonych usług, poprawiają jakość usług świadczonych na rzecz klientów lub potencjalnych klientów, oraz
- 3) rejestrowanie działań podjętych w celu uniknięcia negatywnego wpływu na wypełnianie przez podmiot obowiązku rzetelnego i profesjonalnego działania zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta lub potencjalnego klienta tego podmiotu.

§ 41. 1. Podmiot przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi w kompleksowy, dokładny i zrozumiały sposób informacje o wszystkich świadczeniach pieniężnych, w tym opłatach i prowizjach, lub świadczeniach niepieniężnych przyjętych od osób trzecich lub przekazanych na rzecz osób trzecich, w związku ze świadczeniem usługi.

2. Podmiot przed rozpoczęciem świadczenia odpowiedniej usługi przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje dotyczące istnienia, charakteru oraz wysokości świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych, a w przypadku gdy ich wysokość nie może zostać oszacowana – sposób obliczania ich wysokości, oraz informacje o mechanizmach przyjmowania lub przekazywania tych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych, przy czym drobne świadczenia niepieniężne mogą zostać opisane w sposób ogólny, a pozostałe świadczenia niepieniężne należy oszacować i przekazać oddzielnie.

3. Jeżeli przed rozpoczęciem świadczenia usług wysokość świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych nie mogła zostać oszacowana, podmiot przekazuje klientowi dodatkowo informacje dotyczące dokładnych kwot przyjętych lub przekazanych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych ustalonych zgodnie ze sposobem ustalania ich wysokości wskazanym w informacji, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie po ustaleniu tych kwot, w sposób przyjęty w regulaminie, o którym mowa w § 26 ust. 1.

4. Przez okres, w którym podmiot przyjmuje lub przekazuje świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje, lub świadczenia niepieniężne, podmiot, co najmniej raz do roku, informuje indywidualnie klientów o faktycznych kwotach przyjętych lub przekazanych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych, w sposób przyjęty w regulaminie, o którym mowa w § 26 ust. 1, przy czym drobne świadczenia niepieniężne można opisać w sposób ogólny.

5. W przypadku gdy po rozpoczęciu świadczenia usług podmiot zamierza przyjmować lub przekazywać świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje, lub świadczenia niepieniężne, podmiot przekazuje klientowi informacje, o których mowa w ust. 2, oraz w odpowiednich przypadkach informacje, o których mowa w ust. 3, przed rozpoczęciem przyjmowania lub przekazywania tychże świadczeń, a ponadto przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4.

Rozdział 7

Szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez pracowników wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji oraz tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji wiedzy i kompetencji oraz utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób

§ 42. 1. Podmiot jest obowiązany zapewnić, aby autoryzowani pracownicy posiadali adekwatny do zakresu i charakteru wykonywanych czynności poziom wiedzy i kompetencji pozwalający na przestrzeganie właściwych wymogów prawnych, zaleceń właściwego organu nadzoru, standardów etycznych oraz działanie zgodne z zasadami uczciwego obrotu oraz w najlepiej pojętym interesie klienta.

2. Przed dopuszczeniem do samodzielnego wykonywania czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy, podmiot jest obowiązany uzyskać od osoby, która ma wykonywać te czynności, niezbędne dokumenty i informacje w celu ustalenia posiadanego przez tę osobę poziomu wiedzy i kompetencji.

§ 43. 1. W przypadku nieposiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osobę, która ma wykonywać czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy, osoba ta może wykonywać te czynności wyłącznie pod nadzorem autoryzowanego pracownika.

2. Autoryzowany pracownik, o którym mowa w ust. 1, powinien posiadać:

- 1) odpowiednią wiedzę i kompetencje;
- 2) odpowiednie zasoby czasowe, aby móc efektywnie sprawować powierzony mu nadzór.

3. Zakres nadzoru wykonywanego przez autoryzowanego pracownika, o którym mowa w ust. 1, powinien być dostosowany do zakresu i charakteru czynności, które ma wykonywać osoba, o której mowa w ust. 1, oraz posiadanych przez nią wiedzy i kompetencji.

4. Autoryzowany pracownik, o którym mowa w ust. 1, nadzorujący osobę, o której mowa w ust. 1, ponosi odpowiedzialność za wykonanie przez tę osobę czynności objętych nadzorem w sposób prawidłowy, w tym zgodny z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi podmiotu.

5. W przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1, pozostająca pod nadzorem sporządza raport, o którym mowa w § 38 ust. 1, autoryzowany pracownik nadzorujący tę osobę podpisuje ten raport.

6. Osoba, o której mowa w ust. 1, nie może wykonywać czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy, pod nadzorem przez łączny okres dłuższy niż 4 lata.

§ 44. 1. Autoryzowany pracownik wykonuje czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy, jeżeli posiada on, w zależności od rodzaju powierzonych obowiązków, odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

- 1) głównych cech, ryzyka i specyfiki jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa będących przedmiotem usług świadczonych przez podmiot, adekwatnie do stopnia ich skomplikowania;
- 2) kosztów i opłat, w tym należności publicznoprawnych, jakie klient może ponieść w związku z nabyciem lub odkupieniem jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa lub też z wykonywaniem na jego rzecz usługi pośrednictwa w zakresie zbywania i odkupywania tych jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa;
- 3) cech charakterystycznych oraz zasad świadczenia przez podmiot usługi pośrednictwa w zakresie zbywania i odkupywania jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa;
- 4) różnic pomiędzy wynikami osiąganymi w przeszłości, w związku z inwestowaniem w dane jednostki uczestnictwa i tytuły uczestnictwa, a prognozami przyszłych wyników, w tym ograniczeń wynikających z prognozowania wyników;
- 5) problematyki zasad ochrony informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) oraz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- 6) oceny istotnych danych związanych z jednostkami uczestnictwa i tytułami uczestnictwa, zawartych w prospekcie informacyjnym, memorandum informacyjnym, sprawozdaniu finansowym, dokumencie zawierającym kluczowe informacje dla inwestorów lub innym dokumencie o podobnym charakterze;
- 7) specyfiki funkcjonowania rynków, na których są dostępne jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa, w tym odpowiednich systemów obrotu tytułami uczestnictwa.

2. Autoryzowany pracownik wykonuje czynności nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, jeżeli posiada on, w zależności od rodzaju powierzonych obowiązków, odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

- 1) określonym w ust. 1 pkt 1, 2 i 4–7;
- 2) dokonywania oceny odpowiedniości jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa będących przedmiotem usługi świadczonej przez podmiot na podstawie adekwatnych, wiarygodnych i aktualnych informacji na temat wiedzy, doświadczenia, sytuacji finansowej oraz celów inwestycyjnych klienta;
- 3) możliwości dokonywania zmiany w ocenie dalszej odpowiedniości danych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa dla klienta, jaka mogłaby ewentualnie zaistnieć od momentu zgromadzenia odpowiednich informacji o kliencie;
- 4) funkcjonowania rynku finansowego oraz wpływu wydarzeń zachodzących na tym rynku na wartość lub wycenę jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa, o których autoryzowani pracownicy przekazują informacje klientowi lub potencjalnemu klientowi;
- 5) wpływu danych o gospodarce światowej, regionalnej lub narodowej na rynek finansowy lub wartość lub wycenę jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa, o których autoryzowani pracownicy przekazują informacje klientowi lub potencjalnemu klientowi;
- 6) podstawowych zasad zarządzania portfelem jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa, w tym zasad dywersyfikacji portfela z uwzględnieniem alternatywnych wariantów inwestowania.

§ 45. 1. W przypadku gdy osoba wykonująca czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy, nie posiada odpowiedniej wiedzy, w celu jej uzyskania podmiot kieruje tę osobę na:

- 1) szkolenie organizowane w ramach struktury podmiotu (szkolenie wewnętrzne) lub
- 2) szkolenie organizowane przez właściwy podmiot zewnętrzny (szkolenie zewnętrzne).

2. Ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust. 1, powinno zostać potwierdzone dokumentem potwierdzającym pozytywną weryfikację wiedzy z zakresu objętego szkoleniem (certyfikat). Na podstawie certyfikatu podmiot uznaje, że osoba posiada odpowiednią wiedzę do wykonywania czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1:

- 1) odbędzie szkolenie we własnym zakresie oraz
- 2) uzyska certyfikat.

§ 46. Podmiot w sposób pisemny określa zakres obowiązków i uprawnień autoryzowanych pracowników oraz osób wykonujących czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy, pod ich nadzorem.

§ 47. 1. Podmiot jest obowiązany zapewnić, aby autoryzowani pracownicy po rozpoczęciu wykonywania czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy, znali i stosowali przez cały okres ich wykonywania odpowiednie regulacje prawne oraz wewnętrzne regulacje tego podmiotu związane z wykonywanymi czynnościami.

2. W celu realizacji wymogu, o którym mowa w ust. 1, podmiot jest obowiązany zapewnić w szczególności:

- 1) regularny udział autoryzowanych pracowników w doskonaleniu zawodowym lub szkoleniach w zakresie zasad i trybu wykonywania usług wynikających z przepisów ustawy, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności podmiotu, przepisów wydanych na ich podstawie, a także przepisów rozporządzenia 2017/565;
- 2) regularny udział autoryzowanych pracowników w szkoleniach dotyczących cech i charakterystyki jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa funduszy będących przedmiotem usług świadczonych przez podmiot;
- 3) w zależności od potrzeb, nie rzadziej niż raz w roku, ocenę wiedzy i kompetencji posiadanych przez autoryzowanych pracowników, w tym przez monitorowanie sposobu wykonywania czynności, o których mowa w art. 32 ust. 2 lub 2b ustawy.

§ 48. Osoba, o której mowa w § 15 ust. 2, w zależności od potrzeb, nie rzadziej niż raz w roku, jest obowiązana przeprowadzać przegląd wiedzy i kompetencji posiadanych przez autoryzowanych pracowników, uwzględniając ich rozwój i zdobyte doświadczenia oraz wprowadzone zmiany w przepisach prawa mających zastosowanie do wykonywanych przez nich czynności, a w przypadku zaistnienia takiej potrzeby – podejmować działania niezbędne do przestrzegania przez autoryzowanych pracowników wprowadzonych zmian w przepisach prawa lub uzupełnienia braków wiedzy i kompetencji.

§ 49. 1. Podmiot jest obowiązany ustanowić i wdrożyć politykę w zakresie:

- 1) przeprowadzania szkoleń i potwierdzania wiedzy i kompetencji;
 - 2) zasad i kryteriów wyboru podmiotu, o którym mowa w § 45 ust. 1 pkt 2.
2. Polityka, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:
- 1) określenie środków finansowych oraz zasobów kadrowych przeznaczonych na potrzeby dokonywania weryfikacji wiedzy;
 - 2) procedurę i sposoby identyfikacji potrzeb szkoleniowych pracowników będące podstawą kierowania ich na szkolenie, o którym mowa w § 45 ust. 1.

3. Zakres i procedura przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w § 45 ust. 1, oraz potwierdzania wiedzy pracowników powinny obejmować co najmniej obszary określone odpowiednio w § 44 ust. 1 lub 2. Forma, czas przeznaczony na szkolenie oraz sposób jego przeprowadzenia powinny być dostosowane do zakresu objętego szkoleniem.

4. Potwierdzanie wiedzy autoryzowanych pracowników powinno odbywać się w sposób obiektywny, gwarantujący sprawdzenie wiedzy z obszarów określonych odpowiednio w § 44 ust. 1 lub 2, przy zachowaniu poufności pytań i anonimowości osób, których wiedza podlega weryfikacji.

5. Podmiot jest obowiązany podejmować działania mające na celu utrzymanie oraz pogłębianie przez autoryzowanych pracowników posiadanej wiedzy i kompetencji, w szczególności przez ich uczestnictwo w regularnym doskonaleniu zawodowym lub szkoleniach, a także w szkoleniach wymaganych przed wprowadzeniem nowych usług lub nowych instrumentów finansowych będących ich przedmiotem.

6. Podmiot jest obowiązany podejmować działania, o których mowa w ust. 5, niezależnie od działań, które byłyby podejmowane w następstwie przeglądu, o którym mowa w § 48.

§ 50. 1. Podmiot przeprowadza szkolenia pracowników w zakresie procedur i regulaminów wewnętrznych obowiązujących w podmiocie oraz regulacji prawnych związanych z pośrednictwem w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy przed podjęciem przez te osoby pełnienia funkcji lub wykonywania czynności w zakresie pośredniczenia w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

2. Podmiot gromadzi informacje o przeprowadzonych szkoleniach, w szczególności dotyczące terminów szkoleń, zakresu szkoleń oraz uczestników poszczególnych szkoleń.

§ 51. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do pracowników, którzy na rzecz podmiotu:

- 1) wyłącznie udzielają klientom lub potencjalnym klientom informacji, gdzie mogą oni zapoznać się z informacjami na temat usług świadczonych przez podmiot i instrumentów finansowych będących ich przedmiotem, lub
- 2) wyłącznie dystrybuują materiały promocyjne i reklamowe dotyczące usług świadczonych przez podmiot lub instrumentów finansowych będących ich przedmiotem, lub
- 3) wyłącznie przekazują na żądanie klienta lub potencjalnego klienta dokumenty dotyczące usług świadczonych przez podmiot lub instrumentów finansowych będących ich przedmiotem, lub
- 4) nie wykonują czynności stanowiących przedmiot usługi i nie mają bezpośredniego kontaktu z klientem lub potencjalnym klientem, w tym telefonicznie lub przez wykorzystywanie elektronicznych kanałów komunikacji.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 52. 1. Podmioty świadczące usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są obowiązane dostosować prowadzoną działalność do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu w terminie 6 miesięcy od dnia jego wejścia w życie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmioty świadczące usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są obowiązane dostosować prowadzoną działalność do wymogów określonych w § 28–32 i § 37 w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 53. Klientów, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia byli traktowani jak klienci profesjonalni, uznaje się za spełniających warunek, o którym mowa w § 5 ust. 1, z zastrzeżeniem § 5 ust. 11.

§ 54. Dana osoba spełnia warunki określone w § 44 ust. 1 lub 2, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia otrzymała potwierdzenie wiedzy w zakresie określonym odpowiednio w § 44 ust. 1 lub 2, pod warunkiem że potwierdzenie wiedzy odbyło się na zasadach określonych w § 45 ust. 2 i 3.

§ 55. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁷⁾

Minister Finansów, Inwestycji i Rozwoju: *J. Kwieciński*

⁷⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów (Dz. U. poz. 769), które utraciło moc z dniem 22 kwietnia 2019 r. zgodnie z art. 34 pkt 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 685).